

blev hortsolgt. Dette bliver man altsaa nødt til at gjøre, for overhovedet at give Eoven den Vistning, som man tilsigter. Men jeg tror paa den anden Side, at man gaar udenfor, hvad det er nødvendigt ifølge Lovforslaget, og kommer ind paa en Bei, som i og for sig er meget betænkelig, naar man i Tilfælde af, at en saadan Auktion finder Sted, ikke vil betragte hele den derved fremkomne Værdi af Gaarden som Noget, hvori Pantkøberen havde Sikkerhed for sin Ret, men derimod gaar ud paa, at han skal lade sig nøie med at faae en Deel af den saaledes udkomne Værdi af Gaarden som den Sikkerhed, der tilkommer ham. Dette mener jeg, at man ikke kan og ikke bør gjøre, og efter min Anskuelse vil man derved vanskeliggjøre, at Eoven i det Hele taget gaar igjennem. Man kan i saa Henseende ikke hente nogen Begrundelse herfra, at det, som ifølge Lovforslaget bliver tilbage for Jorddrotten, maa betragtes som tilstrækkeligt og tilfredsstillende, thi Jorddrotten staar i et ganske andet Forhold; der er forskjellige andre Betragtninger, som komme til Anvendelse her, og som kunne lede til det Resultat, at han maa anses som fyldstgjort ved det, som man nu maatte bestemme. Med Hensyn til Pantkøberen er Sagen derimod ganske anderledes. Man kommer allerede til at gjøre Noget, der kan siges at være besværligt for Pantkøberen, naar man siger, at han skal modtage den Obligation, som nu kommer til at hvile paa Gaarden, som haandsaaet Pant, og at han ved Siden deraf skal modtage en mindre constant Udbetaling som Afdrag paa sin Fordring. Begge Dele kunne være Pantkøberen meget imod. Det er slet ikke sagt, at han vil slet at have et saadant haandsaaet Pant, og det er heller ikke sagt, at han ønsker at faae en saadan forholdsvis ringe Afbetaling paa Gjælden; men paa den anden Side, naar han faaer et fuldkommen sikkert haandsaaet Pant for en Deel af Kjøbesummen, og den øvrige Deel af Kjøbesummen bliver ham constant udbetalt, kan han ikke med nogen som helst Grund sige, at hans Sikkerhed er bleven formindret. Udbetales der ham derimod kun Halvdelen i Form af haandsaaet Pant i en Obligation i Eiendommen, og kun en Sjettedeel af det iøvrigt constant ind-

komne Beløb ved Auktion, saa kan han sige, at man i Virkeligheden har taget en Trediedeel af Gaardens Værdi fra hans Sikkerhed, og kan paastaae, at man, da han ifølge sit Pant var berettiget til at have Gaardens hele Værdi som Sikkerhed, er gaar ham for nær derved. Derfor man derimod bestemmer, at der skal udbetales ham Forfjellen mellem det, som bliver stående som Fæstelse i Gaarden, og selve Auktionsbeløbet, saa er det ganske vist, at der derved i flere Henseender kan være kommet Noget frem, som kunde være mindre beageligt eller generende for ham, men han kan ikke gjøre den Indsigelse, at man virkelig tager Noget bort af det, som er hans Sikkerhed. Derfor tror jeg, at man ganske roligt kan gaar denne Bei; thi det samme gjælder her som saa ofte, at det mere er de principielle Betæneligheder, der kommer an paa, end den reelle Virkelighed. I de allerfleste Tilfælde vil det vistnok kunne siges, at vedkommende Pantkøber dog i Grunden har saa rundelig Sikkerhed, at han, naar Gaarden sættes til Salg paa denne Maade, vil finde sig meget vel tilfreds med blot at faae de tilbageblaaende Fæstelser i Gaarden, og maaskee ikke bryder sig om at faae den Deel af Kjøbesummen, som constant udbetales, end sige noget Mere. Det er derfor meget naturligt, at i de fleste Tilfælde vil maaskee Følgen blive, at dette slet ikke kommer til Anvendelse, fordi det udtrykkeligt hedder i vort Forslag, at Eieren og Pantkreditoren derom skulle være enige. Naturligvis, naar han ikke gjør Paastand paa, at der skal gaaes frem paa denne Maade, falder det bort af sig selv, og dette vil efter al Rimelighed stee i de fleste Tilfælde. Men naar Paastand derved gjøres, saa vilde man handle i og for sig urigtigt og uslag ligeoverfor denne Lovs Fremgang, om man ikke optog en saadan Bestemmelse. For Eieren selv kan det dog ikke blive af nogen særlig Betydning, i de fleste Tilfælde vil han komme overeens derom med Pantkøberen; og selv om dette ikke stier bliver det for ham ikke noget Tab, men et ligesemt Afdrag paa Gjælden finder da Sted. — Med disse Ord skal jeg rette en bestemt Opfordring til det ærede Thing om dog at